

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอาโมส

อมส 7:12-15

สมณะอามาซียาห์กล่าวแก่ประกาศกอาโมสว่า “ท่านผู้ทำนาย ไปเสียเถละ จงกลับไปอยู่ในแผ่นดินยูดาห์ ไปทำมาหากินที่นั่น และประกาศพระวาจาที่นั่นเถิด แต่อย่าประกาศพระวาจาที่เบธ-เอลอีกต่อไป เพราะที่นี่เป็นสักการสถานของกษัตริย์ และเป็นพระวิหารประจำชาติ”

อาโมสจึงตอบสมณะอามาซียาห์ว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นประกาศก หรือเป็นสมาชิกของกลุ่มประกาศก ข้าพเจ้าเคยเป็นคนเลี้ยงสัตว์และเป็นคนแต่งต้นมะเดื่อเทศ และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ข้าพเจ้าเลิกต้อนฝูงแพะแกะ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ไปเถละ จงไปประกาศพระวาจาแก่อิสราเอลประชากรของเรา’”

เพลงสดุดี

สดด 85:8-9,10-11,12-13

- ก) ข้าพเจ้ากำลังฟังอยู่ว่าพระองค์จะตรัสอะไร
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประกาศสันติภาพแก่ประชากรของพระองค์
และแก่ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์
ขอเพียงอย่าให้เขาทำสิ่งโง่เขลาอีก
ถูกแล้ว ความรอดพ้นอยู่ใกล้ผู้ที่ยำเกรงพระองค์
พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์จะอยู่ในแผ่นดินของเรา
- ข) ความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์จะพบกัน
ความเที่ยงธรรมและสันติจะสวมกอดกัน
ความซื่อสัตย์จะปรากฏขึ้นจากแผ่นดิน
ความเที่ยงธรรมจะเยี่ยมหน้าจากสวรรค์
- ค) ใช่แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานฝนเป็นพระพร
และแผ่นดินของเราก็จะให้ผลเก็บเกี่ยวมากมาย
ความเที่ยงธรรมจะเดินนำหน้าพระองค์
เบิกทางให้ความรอดพ้นตามมา

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเอเฟซัส อฟ 1:3-14

ขอถวายพระพรแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงอวยพระพรแก่เราโดยประทานพระพรนานาประการของพระจิตเจ้าจากสวรรค์แด่พระคริสตเจ้า พระเจ้าทรงเลือกสรรเราในพระคริสตเจ้าแล้ว ตั้งแต่ก่อนเนรมิตสร้างโลก เพื่อให้เราศักดิ์สิทธิ์และปราศจากมลทินเฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ ด้วยความรัก พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วที่จะให้เราเป็นบุตรบุญธรรม เดชะพระเยซูคริสตเจ้า ตามพระประสงค์ที่ทรงพอพระทัย เพื่อสรรเสริญพระสิริรุ่งโรจน์แห่งพระหรรษทานของพระองค์ ซึ่งโปรดประทานให้เราในพระบุตรผู้ทรงเป็นที่รัก ในองค์พระคริสตเจ้า เราได้รับการไถ่กู้ เดชะพระโลหิต คือได้รับการอภัยบาป นี่คือพระ

หรรษาอันอุดมซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราอย่างล้นเหลือ ให้มีบริวารและรอบรู้ทุกอย่าง พระองค์ทรงเผยให้เราทราบถึงพระประสงค์อันเร้นลับของพระองค์ ซึ่งทรงพอพระทัยดำริไว้ล่วงหน้าในพระคริสตเจ้า พระองค์จะทรงกระทำตามแผนการนี้เมื่อถึงเวลากำหนด โดยทรงนำทุกสิ่งทั้งที่อยู่บนสวรรค์และบนแผ่นดิน ให้มารวมกันอยู่ใต้ปกครองของพระคริสตเจ้าพระประมุขแต่พระองค์เดียว

ในองค์พระคริสตเจ้านี้เอง เราได้รับเลือกเป็นพิเศษไว้ล่วงหน้าตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งให้เป็นไปตามแผนการนั้น เพื่อเราจะได้สรรเสริญพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ เพราะเราเป็นผู้ที่ได้หวังในพระคริสตเจ้าก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา ในองค์พระคริสตเจ้านี้ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน ได้ฟังพระวาจาแห่งความจริง คือข่าวดีอันนำความรอดพ้นมาให้ ท่านได้เชื่อแล้ว จึงได้รับพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาจะประทานให้ท่านเป็นตราประทับ และเป็นมัดจำของมรดกที่เราจะได้รับเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เป็นการสรรเสริญพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมาระโก

มก 6:7-13

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเรียกอัครสาวกทั้งสิบสองคนเข้ามาพบ และทรงเริ่มส่งเขาเป็นคู่ ๆ ประทานอำนาจเหนือปีศาจ ทรงกำชับเขามิให้นำสิ่งใดไปด้วย นอกจากไม้เท้าเท่านั้น มิให้มียาอาหาร มิให้ห่มียาม มิให้ห่มิเศษเงินใส่ได้ ให้สวมรองเท้าได้ แต่มิให้เอาเสื้อสำรองไปด้วย พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ‘ถ้าท่านเข้าไปในบ้านใดจงพักอยู่ที่นั่นจนกว่าจะออกเดินทางต่อไป ถ้าที่ใดไม่ต้อนรับท่าน หรือไม่ฟังท่าน จงออกจากที่นั่นพลางสาดฝุ่นจากเท้าไว้เป็นพยานปรักปรำเขา’ บรรดาอัครสาวกจึงได้ไปเทศน์สอนคนทั้งหลายให้กลับใจ ได้ขับไล่ปีศาจจำนวนมาก ได้เจิมน้ำมันผู้เจ็บป่วยหลายคน และรักษาเขาให้หายจากโรคภัย

ศิษย์พระคริสต์และความยากจน

พระเยซูเจ้าทรงส่งบรรดาศิษย์ไปประกาศข่าวดี ด้วยความเรียบง่าย ยากจน การเอาเสื้อไปสองตัวเป็นเครื่องหมายของความร่ำรวย ผู้ประกาศข่าวดีต้องไม่นำสิ่งของไปมาก เพราะจะหนัก เป็นภาระ นำเฉพาะสิ่งจำเป็นเท่านั้น ไม่ใช่ใช้อำนาจหรือความมั่นคงที่อำนาจเงิน หรือฐานะในสังคมหยบย่นให้

เราได้รับเลือกพิเศษ “ตั้งแต่ก่อนการเนรมิตสร้างโลก เพื่อให้เราคำศักดิ์สิทธิ์” (อฟ 1:4) การดำเนินชีวิตเรียบง่ายจะช่วยให้ “คนทั้งหลายกลับใจ” ง่ายขึ้น

เราดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างไร?

วันที่ 15 กรกฎาคม 2555

มก 6.7-13

สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าคิดถึงเมื่อได้ขึ้นพระวรสารวันนี้คือ ครึ่งหนึ่ง
ข้าพเจ้าฟังบทเทศน์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของคนที่ได้รับเลือกสรรจาก
พระเจ้า และบทเทศน์นั้นหมายถึงสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ตอนนี้ และ
คำสั่งสอนที่เป็นทางการเกี่ยวกับความเชื่อในชั้นเรียนคำสอนหรือวิชาเทว
วิทยา. ความประทับใจแรกอยู่ไกลจากความจริง. การศึกษาข้อพระคัมภีร์
เรื่อนี้เผยแสดงความจริงเกี่ยวกับคำสั่งของพระเยซูเจ้าที่ดูเหมือนตรัสกับ
คนที่ได้รับการเลือกสรรในปัจจุบัน ก็คือคริสตชนทั้งหมด นอกจากนี้
เป็นการเทศน์ให้คนที่ได้รับเลือกสรรมีความรับผิดชอบ

ความหมายรากศัพท์ของการเทศน์คือ การแบ่งปันสิ่งที่แปร
สภาพชีวิตของคนกับคนอื่น สิ่งที่ทำให้ความหมายแก่จุดหมายและทิศทาง.
การเทศน์จึงไม่ใช่มุ่งไปที่คนที่ได้รับการเลือกสรร หรือคริสตชนเท่านั้น
แต่ควรเป็นความรับผิดชอบของเราทุกคนที่พระเจ้าประทานรางวัล
สำหรับความเชื่อของเรา. ความจริง การเทศน์หรือการแบ่งปันความเชื่อ
กับคนอื่นคือวิธีที่ดีที่สุดของการพูดว่า “ขอบพระคุณ” พระเจ้า
คนที่สามารถทำสิ่งนี้ได้แม้ว่ายังไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นทางการ เพราะการแบ่งปันความเชื่อในชีวิตเป็นสิ่งที่ต้องทำให้ดีที่สุด
ไม่ใช่สักแต่พูดคุย แต่ไปสู่การเป็นพยานชีวิตที่เจียบงั้น ความจริง สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ตรัสในสมณสาส์น การเทศน์ตามพระวรสาร
กล่าวว่า พยานชีวิตคือมูมมอที่สำคัญที่สุดของการเทศน์สอนพระวรสาร

ชีวิตการเป็นพยานของเด็กหญิงคนหนึ่งมีคุณค่ามากกว่าบทเทศน์
ร้อยบท. ไม่เพียงแต่พระสงฆ์และนักบวชสามารถเทศน์เรื่องพระ
อาณาจักรของพระเจ้า. ประสบการณ์ของเด็กหญิงนั้นก็พิสูจน์ว่า นั่นเป็น
ความรับผิดชอบของคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาป ในพิธีศีลล้างบาป
คริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาปได้รับของขวัญแห่งพลังที่จะช่วยให้พระ
อาณาจักรของพระเจ้าอุบัติขึ้น

การอุบัติของพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นจริงเหมือนลูกโซ่
อาหารเพราะ คนเรากล้าพอที่จะปล่อยให้พลานุภาพของพระเจ้าเป็นพลัง
ชีวิตของเธอด้วยการดำเนินชีวิตตามค่านิยมแห่งพระวรสาร. เป็นพลังของ
พระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงเรา. คำถามคือ “เราปล่อยให้พระองค์เป็นพลังที่
แท้จริงในชีวิตของฉันไหม” ให้เราดำเนินชีวิตตามค่านิยมของ
พระวรสารในชีวิตประจำวันของเรา และปล่อยให้พระเจ้าทรงกระทำ
อัศจรรย์แห่งการเปลี่ยนแปลง